

Lucas 1:5,6,13b

Zacharias en Elisabeth

Zulke ouders

1 worden getekend

2 zijn gegeven

3 hebben gebeden

Gemeente, doopouders,

Adventstijd. Advent betekent komen, eraan komen, op ons toe komen. En dan gaat het over Jezus. Jezus komt, Hij komt eraan. In Lucas 2 ev. zien we dat gebeuren. Jezus komt eraan. Jezus komt in vlees en bloed naar deze wereld. Dan zal Gods rijk gefundeerd worden op Zijn lijden en sterven. Dan zal de offerdienst vervuld worden. Dan zullen ook de heidenen het Evangelie gaan horen. Advent, Jezus komt. Grote dingen gaan gebeuren. Satans rijk wordt de nekslag gegeven.

En hoe is dat begonnen? Wat waren daar de eerste aanwijzingen voor? Dat begint in Lucas 1 vers 5. In dit vers worden eigenlijk twee personen geïntroduceerd. De ene is Herodes, de andere is Zacharias. Herodes, de bekende. Ja, als je koning bent heeft iedereen van je gehoord. En dat was hem toch gelukt. Door alle kaarten daarop te zetten. Veel moest hij onderhandelen en ook de wapens gebruiken. Maar in 28 voor Christus zit hij stevig op zijn troon. Hij kan veel doen: hij laat feestelijke spelen organiseren, hij restaureert steden, paleizen en gebouwen. Hij laat de haven van Caesarea uitbreiden. Wie kent Herodes niet? Ze noemen hem: 'de Grote'.

En toch, als je er goed op let, zijn naam wordt wel genoemd in Lucas 1:5, maar alleen als tijdsaanduiding. Niet als persoon die iets betekent heeft voor Gods rijk. Maar alleen om de tijd aan te geven. Zoals wij zouden kunnen zeggen: tijdens het kabinet Rutte 1, of: tijdens de regering van koningin Beatrix, of: toen ds Budding, ds Breure in Waarder stonden. Dan weet je over welke periode het gaat. Maar dat je bekend bent, dat je je doel bereikt hebt in het leven, wil nog niet zeggen dat je van nut geweest bent. Alles erop zetten om je doel te bereiken: die baan, dat project. Bij heel wat mensen bekend zijn. Maar: zonder enige betekenis voor Gods rijk zijn geweest. Dat kan.

Want dat was die andere naam die genoemd wordt. Zacharias. In de dagen van Herodes, was er een priester Zacharias. Die kende bijna niemand. Hij hoorde bij één van de 24 priesterafdelingen, die van Abia. Die om de beurt een week offerdienst hadden in de tempel. Was één van de duizenden priesters. Wie had ooit van hem gehoord? Maar hij zal van nut zijn voor Gods rijk. Dat kan dus: dat je helemaal niet bekend bent, één van de vele gemeenteleden, maar: door God verkozen om voor Zijn rijk van nut te zijn. Om vader van de voorloper van de Heere Jezus te zijn. Waarom, wat weten we van hem?

1 zulke ouders worden getekend

Zacharias was, met zijn vrouw Elisabeth, rechtvaardig voor God. Dat betekent hier: hij was in zijn leven op God gericht. Naar God gericht. Zoals een zonnebloem naar de zon zich richt. Zo was het hart van Zacharias en Elisabeth op God gericht. Zoals bedoeld toen wij geschapen werden. Gericht naar God toe. Naar Zijn Aangezicht toe. Wat zou Hij ervan vinden? Niet of ik het fijn vind, niet wat mensen ervan denken, maar: hoe vindt de HEERE het? Hoe is Gods Aangezicht naar mij toe? En dan is de vreugde als Gods Aangezicht in gunst tot mij gewend is. Verlangen naar Zijn vriend'lijk aangezicht. Bidden is het zoeken van Gods Aangezicht. Verlangend dat het in gunst tot mij gewend is.

En zo naar God toe gericht is er het gebed: HEERE, doorgrond en ken mij, zie of bij mij een schadelijke weg is en leidt mij op de eeuwige weg. Gods licht doorstraalt mijn hart, mijn leven, mijn zondige aard. Mijn motieven en bedoelingen, die leer ik steeds dieper kennen. Daar leer ik me steeds dieper over verootmoedigen.

Wandelend in al de geboden en rechten des Heeren, onberispelijk. De geboden des HEEREN. Wat Hem behaagd. En dan al de geboden des HEEREN. Dus geen selectie. Maar heel zorgvuldig én in de media omgang, én in de kleding, én in de geldbesteding, én in gedrag in het verkeer, én in hulp aan anderen. En de rechten: wat niet direct in Gods geboden staat, daarin zoeken wat recht voor God is.

En zo wandelen. Dat is een woord dat geeft aan: het was een rechte weg. Daar waren ze niet af te krijgen, daar maakten ze geen uitzonderingen op. Ongeacht de omstandigheden, de omgeving, zo leefden ze en bleven ze leven. Dag in dag uit. Elke dag zag er hetzelfde uit wat dat betreft. Ze wandelden over de weg des Heeren. Onberispelijk zal aangeven: voor God oprecht en voor mensen zonder smet of vlek. En als die er toch op komt, dan eerlijk erkennen naar anderen, naar je kinderen: je vader, moeder heeft gezondigd, eerlijk waar, we praten het niet goed.

Is zo'n leven niet star en strak? Zonder uitzonderingen, elke dag weer. Nee, want dan kijken we nog even naar dat eerste: rechtvaardig voor God. Levend voor Gods Aangezicht. Maar daar zit nog wat onder: de vrede met God. Te weten in Christus voor God rechtvaardig te zijn. De gemeenschap met Christus. Hij is van mij en ik van Hem. Ik heb Hem, mijn Zaligmaker, Borg en Bruidegom. En ik heb alles wat van Hem is: Zijn vrede, vergeving, eeuwig leven. En ik heb omgang met Hem. Hij geeft: Zijn leven, Zijn liefde, Zijn verlangen, Zijn kracht, Zijn Geest, en ik mag ontvangen. Hem en al Zijn gaven. En ik ga met Hem om: wederliefde, wederverlangen. Dat geeft glans aan het leven. Aan het wandelen in al Gods geboden.

Dat zal het meeste gebleken zijn als Zacharias een week weggeweest was. Als het de beurt was van zijn dagorde om te offeren in de tempel. En hij een week van huis was en dan weer terugkwam. Als Hij Christus had gezien in de offers. In het huis des HEEREN had gewoond. En als die week er weer aankwam, dat hij naar de tempel mocht, mijn ziel bezwijkt van sterk verlangen.

Ja, hoe kom je dan terug? Als je naar de kerk geweest bent en Christus hebt gezien in de prediking of in het Heilig Avondmaal? Stralend, Psalmen zingend thuiskomend? Dat merken je kinderen. Ze merken het ook las je mopperend thuiskomt, dit deugde niet en hier te smal en daar te breed. En die nieuwe auto van dit gemeentelid, en die kinderen van dat gemeentelid..... En als de zondag er weer aankomt, hoe bleef je dat? Zuchtend en steunend zo laat mogelijk het bed uit? Of al vroeg op van verlangen omdat het weer zo ver is?

Rechtvaardig voor God, wandelend in al de geboden en rechten des Heeren, onberispelijk. Is dat ons leven, doopouders, ouders, gemeente? Onbekend bij mensen, maar levend rechtvaardig voor God? Zulke ouders zoekt de HEERE voor kinderen.

Herodes had het ver gebracht, was bekend, had zijn idealen bereikt in het leven. Maar wat voor vader zal hij zijn geweest? Een vader van: mijn vrouw moet de kinderen maar opvoeden, ik heb andere dingen aan mijn hoofd? Een vader van: als ik maar koning word, en als ik maar de royale man kan zijn en bewonderd word, en mijn kinderen laten maar weten als ze me nodig hebben?

Zacharias, niemand kende hem, maar hij was rechtvaardig voor God, wandelende in al de geboden en rechten des Heeren, onberispelijk. Oprecht voor God, zonder aanstoot voor mensen? Vanuit de gemeenschap met Christus. Staan die houtskoollijnen in ons leven? Is dat de bron waar ons ja-woord uit opkomt?

Deze mensen zijn toch veel te oud? Ouders van 70 als je zelf 5 bent... Toch verkiest God hen.

Deze mensen hebben toch weinig financiële armslag? Er zijn er toch wel die hun kind meer kunnen bieden? Toch verkiest God hen.

Daar let God dus op, daar gaat het om: dat wij godvrezende vader zijn, godvrezende moeder.

2 zulke ouders zijn gegeven

En dan staat er iets opmerkelijks. Je kunt het bijna niet vertalen in goed Nederlands. Maar vers 5 begint met de woorden: en het geschiedde. En het geschiedde dat er in de dagen van Herodes, koning van Judea, een

zeker priester was. En het geschiedde. Die uitdrukking kennen we wel: die staat ook in Lucas 2. En het geschiedde, dat die volkstelling van Augustus plaatsvindt, en het geschiedde dat zijn baarde haar eerstgeboren Zoon, en het geschiedde dat de herders zeiden, komt laat ons naar Bethlehem gaan. En het geschiedde: dat is Lucas'markeerstift. Daarmee geeft Hij aan: hier is de HEERE aan het werkt, hier zorgt God voor.

Hier zorgt God voor: dat er in de dagen van Herodes, een priester is die rechtvaardig wandelt met God. Ook in de dagen van Herodes. Als alles welvaart is waar het om draait, als in de kerk alles geregeerd wordt door farizeers en Saduceers, zo ver van het heil vandaan, maar God zorgt voor een man, een vrouw die Hem vrezen.

Als dat in die dagen kon, kan de HEERE het ook nu geven. Zacharias en Elisabeth waren mensen van gelijke beweging als wij. In zonden ontvangen en geboren, vijanden van genade, onbekwaam tot enig goed. En toch, deze mensen, in die tijd, gaf God om Hem te vrezen. Alsof Hij zegt tegen jullie en ons: Ik kan dat ook in deze tijd en ook bij u en jou doen. Ervoor zorgen dat je Mij vreest. In Christus geef Ik ouders, jongens, meisjes die rechtvaardig met Mij wandelen. Daarvoor en Ik gekomen. Daarvoor ben Ik vanmorgen in uw midden. Kom tot Mij, als op jezelf gericht mens, levend naar eigen goeddunken, met een hekel aan Mijn dienst, kom tot Mij en Ik zal zorgen dat je in Christus Mij leert vrezen. Dat je een hefboom wordt in mijn handen, een breekijzer.

Deze Zacharias, zo'n Zacharias, zo'n Elisabeth, zijn om zo te zeggen Gods breekijzer onder het rijk van satan. Een breekijzer, maar een klein stuk ijzer. Maar als je het goed gebruikt kun je er een betonnen plaat mee uit zijn voegen lichten. Het lijkt zo onbetekenend: ouders die de HEERE vrezen. Maar als God het gebruikt en zegent, licht Hij er satans rijk mee uit zijn voegen.

Zulke ouders, die gunnen het hun kind ook zo: die vreugde in de dienst van de HEERE. Die vrede in het hart. Die vreugde van Gods vriendelijk Aangezicht. Je zou zo graag zien dat je kinderen het ook zoeken en kennen. Daarom kun je andere dingen relativieren. Waar je zelf of waar je kind zo vol van kan zijn en zo op gefocust. Maar dat is toch betrekkelijk.

Zulke ouders beseffen dat hun kind een ziel heeft. Een onsterfelijke ziel. Die eeuwig kermen of eeuwig juichen zal. Die gered moet worden. Die van nature onder Gods toorn is en onder Zijn vloek. En dat weegt: hoe gaat het met ons kind? Ja goed, of wat minder, qua gezondheid, ontwikkeling, op school. Maar wat echt weegt: is zijn of haar zie gered? Zien we, merken we iets van de liefde tot de HEERE? Anders zal het voor

eeuwig verloren gaan.

Laten we ons afvragen: wat hebben alle dingen van ons leven hier voor invloed op? Om in Gods vreze te kunnen wandelen, in de gemeenschap met Christus. Want dat leven met God is een plantje, dat heeft zonlicht mest en voedsel nodig, anders verschrompeld het. De keuzes voor tijdbesteding, werk, avondinvulling hebben invloed op dit leven. Ik houd mijn hart wel eens vast als ik hoor hoeveel ouders beiden werken. Wat betekent dat voor de wandel met God, de gemeenschap met Christus? Is daar tijd voor nu je een baby'tje hebt gekregen? Is er tijd om je kinderen de vreze des HEEREN voor te leven en er te zijn voor hen? En dan heeft de vreze des HEEREN weer invloed op de keuzes die je maakt: in elk geval elke dag tijd om stille tijd te kunnen houden, gemeenschap met Christus te oefenen.

Wat een zegen als dan gelden mag: en zij waren beiden rechtvaardig voor God. Beiden. Wat een zegen voor een kind, een jongere. Wat een zegen voor man en vrouw: één in de dingen van de HEERE. wat valt het zwaar als je daarin niet één bent als man en vrouw. Veel zwaarder dan je van tevoren had gedacht of had willen weten. Let daar toch op in je verkerings-tijd: wandelen we beiden in de wegen des HEEREN? Kan deze jongen de vader van mijn kinderen worden, kan dit meisje een goede moeder voor mijn kinderen zijn? Je kiest niet alleen een vriend, maar tegelijk een vader voor je kinderen.

Juist zulke ouders beseffen. Wat een wonder als ons kind de HEERE dient en zoekt en kent. Wat een wonder. Want je kent jezelf, je kent je kind: hoe is het mogelijk ons kind de HEERE vrezen? Wat een wonder: dat is Gods werk. Hem alleen de eer. Je kunt er niet zelf mee pronken als is die drang er steeds, maar alleen God komt dank toe. Juist zulke ouders kunnen beproefd worden. Dat het er niet op lijkt. Dat hun kinderen afdwalen, losraken. Juist zulke ouders kunnen beproefd worden. En houden alleen Gods verbond over. Het pleiten op Zijn belofte. Daar op geworpen te worden. Want onze opvoeding bereikt het hart niet. Maar HEERE, het is naar Uw Naam genoemd, U hebt verzegeld en beloofd. HEERE, doe het om Uws Naams wil. Bent u daar nu ook al mee begonnen?

En als je ouders hebt bij wie je er weinig van terug vindt: God is bij machte en gewillig om ook jou tot Hem te trekken. Zijn belofte is ook geldig voor jou.

3 zulke ouders hebben gebeden

Dan horen we nog van één aspect dat het leven van Zacharias en Elisabeth heeft gestempeld. In vers 13 zegt de engel daar wat van: Uw gebed is verhoord.

Ja, zegt u dat verbaasd me niet: dat zulke mensen bidden dat kan niet anders. Accoord, maar we kunnen ons wel afvragen: wat bedoelt de engel? Welk gebed is verhoord als Zacharias mag horen dat hij vader wordt van een zoon, Johannes? Je kunt denken, het gebed om een kind natuurlijk. Maar dan moeten we wel beseffen, dat ze daar al jaren niet meer om gebeden zullen hebben. Als je geen bijzonder belofte hebt, dan bidt je op een gegeven moment niet meer om een kind. Dat was bij Abraham anders, maar we lezen nergens dat Zacharias en Elisabeth de belofte hadden dat ze een kind zouden krijgen. Hoe gaat dan? Dan sterft dat gebed uit. Dan wankelt dat gebed eerst. Kan het nog wel, mag het nog wel dat we erom bidden? En als je niet meer in de vruchtbare jaren bent, dan is dat gebed over. Zacharias en Elisabeth, ze zullen al zeker 20 jaar niet meer om een kind gebeden hebben. En nu wordt het verhoord. Blijkbaar kunnen gebeden 20/30 jaar voor Gods troon liggen. Daar blijven liggen. En dan pas verhoord worden. Zoals Hizkia bad voor de bekering van Manasse. Jarenlang, 10 jaar. Daarna zelf stierf, en toen, enkele jaren na zijn dood, toen verhoorde God het gebed om bekering voor zijn zoon.

Maar Zacharias en Elisabeth zullen die dag zelf ook wel gebeden hebben. Niet meer om een kind, maar wel gebeden. Uw gebed is verhoord. Welk gebed? Het gebed om de vervulling van Gods beloften van het Oude Testament. Om de komst van de Messias en Zijn heerschappij. Om de uitbreiding van Gods rijk en rijk van de Messias. Daarom hadden ze gebeden.

Dat was wonderlijk. In de dagen van Herodes. Als we daar nog even op letten. Die dagen van Herodes waren zo slecht niet voor het volk zagen we: er werd veel geïnvesteerd in de infrastructuur: wegen, havens. Er werd gerestaureerd en gebouwd. Toen in 25 voor Christus er een economische terugval kwam pompte Herodes miljoenen in de economie om die er weer bovenop te krijgen. En Herodes had op zijn kosten de tempel laten restaureren. En hij liet geen beelden van Augustus wegzetten want dat griefde de Joden. Hield rekening met hun gewetensbezwaren. Hij wist wel hoe hij Joden te vriend moest krijgen en houden. Eigenlijk kon je het niet beter hebben: alles draaide goed en je kon ongestoord je godsdienst doen. Wat wil je nog meer? Economie bloeit op, werkgelegenheid genoeg, alle ontspanningsmogelijkheden betaalbaar dichtbij, subsidie voor de kerk, en je mag je godsdienst uitoefenen en met al je wensen wordt rekening gehouden. Wat wil je nog meer? Je kunt

rustig en ongestoord christen zijn. Wat wil je nog meer? Als je aan koning Herodes genoeg hebt, zit je op koning Jezus niet te wachten. Sterker nog: dan kun je koning Jezus heel niet gebruiken. Wat wil je nog meer? Nou, dat Gods Naam en rijk overal zal groeien en bloeien? Dat Gods Naam en rijk zal bloeien. Uw Naam worde geheiligd en Uw rijk kome. Of is het ons genoeg als wij rustig christen kunnen zijn en ons niets in de weg gelegd wordt? Wie aan Herodes genoeg heeft, zit op Jezus niet te wachten.

Integendeel, die zal Hem verstoten en verwerpen.

Hebt u aan Herodes genoeg? Als ik maar rustig christen kan zijn. Dan moet u van Jezus niets hebben..... Zalig wie aan Herodes niet genoeg heeft, maar smeekt en bidt om Gods eer en Gods rijk. Laat Uw Naam verheerlijkt worden meer en meer, laat Uw rijk komen en zich uitbreiden. Is dat ons gebed? Diep verlangen? Waar bid je om?

Dat gebed wordt verhoord als Johannes wordt geboren. In dat kader staat de geboorte van Johannes. Stond de geboorte van jullie kindje ook in dat kader? Waarom verlangde je een kindje? Ja, dat is ingeschapen. Ja en je kan er zoveel plezier aan beleven. Dat mag. Maar dit: opdat Gods rijk zal worden uitgebreid en gediend. Dat ons kindje een burger van Gods rijk mag worden en in dat rijk van nut zal mogen zijn: Bijbelvertaalwerk, of zendingsarbeid, of ambtsdrager, of vader en moeder in de vreze Gods. Staat de geboorte van jullie kindje in dat kader? O dat Uw rijk mag worden uitgebreid. Dat maakt de kinderzegen zo belangrijk. God wil daardoor zo graag Zijn rijk uitbreiden. Is er iets mooiers denkbaar? Uitbreiding van je bedrijf? Extra mooie voorzieningen in huis? Nee toch. En het geeft ook aan, al gaat dan niet vanzelf: als God de kinderzegen niet schenkt dan doet dat pijn, maar Hij kan ook op andere manieren je leven, je huwelijk gebruiken voor Zijn Naam en rijk.

Uw gebed is verhoord. Uw rijk kome. Het gebed is het koord dat het schip van Gods beloften aan land trekt. Gods beloften: voor Israel, voor je kinderen, voor de uitbreiding van Zijn rijk, van Zijn komst om alle beloften te vervullen. Het schip komt eraan, ligt voor het strand. Zijn er mensen die biddend dat schip aan land trekken? Zoals art 37 van de NGB. Daarom verwachten wij die grote dag met groot verlangen om ten volle te genieten al de beloften Gods. Al de beloften Gods. Advent. Zij komen. Jezus komt om Zijn beloften te vervullen. Waar zijn de bidders die het schip aan land trekken?

De Zoon des mensen als Hij komt zal Hij ook geloof dit geloof, op aarde vinden? Amen